Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 17. maja 2017 *

„Pritožba — Znamka Evropske unije — Figurativna znamka, ki vsebuje besedni element ‚deluxe‘ — Zavrnitev registracije s strani preizkuševalca“

V zadevi C-437/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 10. avgusta 2015,

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa S. Palmero Cabezas, agentka,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Deluxe Entertainment Services Group Inc., nekdanja **Deluxe Laboratories** Inc., s sedežem v Burbanku (Združene države), ki jo zastopata L. Gellman in M. Esteve Sanz, odvetnici,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan in D. Šváby (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. novembra 2016,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 25. januarja 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. junija 2015, Deluxe Laboratories/UUNT (deluxe) (T-222/14, EU:T:2015:364, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče razveljavilo odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. januarja 2014 (R 1250/2013-2), s katero je bila

* Jezik postopka: španščina.

zavrnjena pritožba, ki jo je vložila družba Deluxe Laboratories Inc., ki je kasneje postala Deluxe Entertainment Services Group Inc. (v nadaljevanju: Deluxe), zoper odločbo preizkuševalca o zavrnitvi registracije figurativnega znaka „deluxe“ kot znamke Evropske unije (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1) v členu 7 z naslovom „Absolutni razlogi za zavrnitev“ določa:

„1. Kot blagovna znamka se ne registrirajo:

[…]

(b) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka;

[…]

2. Odstavek 1 se uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu [Unije].“

3 Člen 75 te uredbe določa:

„V odločbah [EUIPO] se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.“

Dejansko stanje

4 Splošno sodišče je dejansko stanje spora povzelo tako, kot izhaja iz točk od 1 do 7 izpodbijane sodbe:

„1 Tožeča stranka[, družba Deluxe,] je 10. oktobra 2012 vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti pri [EUIPO] na podlagi Uredbe […] št. 207/2009 […].

2 [Prijavljena] [z]namka[…] je ta figurativni znak:

3 Proizvodi in storitve, za katere je bila prijavljena registracija, spadajo v razrede 9, 35, 37, od 39 do 42 in 45 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter ustrezajo naslednjim opisom:

— razred 9: ‚Kinematografski in televizijski filmi, in sicer glasbeni videi, akcijski/avanturistični filmi, komedije, drame, grozljivke, družinski filmi, filmi za otroke, animirani filmi, športni filmi, dokumentarni filmi, reklamni filmi, znanstveno-fantastični filmi, zgodovinski filmi, izobraževalni filmi, akcija v živo, filmi, posneti računalniško, animirani filmi, 2Din 3D filmi, napovedniki, obvestila javnih služb, umišljeni filmi, neumišljeni filmi, resničnostni filmi in trilerji; digitalni nosilci, in sicer DVD-ji, HD DVD-ji optični diski z glasbenimi videi, akcijskimi/avanturističnimi filmi, komedijami, dramami, grozljivkami, družinskimi filmi, filmi za otroke, animiranimi filmi, športnimi filmi, dokumentarnimi filmi, reklamnimi filmi, znanstveno-fantastičnimi filmi, zgodovinskimi filmi, izobraževalnimi filmi, akcijami v živo, filmi, posnetimi računalniško, animiranimi filmi, 2D, 3D, napovedniki, obvestili javnih služb, umišljenimi filmi, neumišljenimi filmi, resničnostni filmi in trilerji; ter zvočni in video naložljivi posnetki kinematografskih filmov, televizijskih programov in video programov‘;

— razred 35: ‚Nadzor, sledenje in spletno sledenje pošiljkam v tranzitu; oglaševanje in trženje kinematografskih filmov, televizijskih programov in oglasov; priprava avdiovizualnih predstavitev v zvezi z glasbo, kinematografskimi filmi, televizijskimi programi in oglasi; priprava avdiovizualnih predstavitev za uporabo v oglaševanju; storitve poprodukcijske montaže za video in avdio reklame; trženje proizvodov; opravljanje storitev, in sicer sklepanje pogodb s podizvajalci za prevajanje v okviru posredovanja informacij o seznamih filmskih sodelavcev, predvajanih na začetku filmov, in podnaslavljanju avdiovizualnih del; poslovno upravljanje sredstev v obliki televizijskih programov, kinematografskih filmov in reklam ter komercialne, industrijske in podjetniške avdiovizualne medijske vsebine; prirejanje in vodenje trgovskih sejmov, razstav za komercialne ali oglasne namene na področjih razvedrila, televizije, programske opreme in video iger; storitve organizacije, in sicer indeksacija digitalnih datotek s kinematografsko, video, avdio vsebino, ilustracijami in dokumenti, za poprodukcijske dejavnosti; upravljanje digitalnih datotek s filmsko, video, avdio, slikovno in dokumentarno vsebino, za poprodukcijske dejavnosti; upravljanje

inventarja, in sicer iskanje digitalnih datotek, ki predstavljajo filmsko, video, avdio, slikovno in dokumentarno vsebino, za poprodukcijske dejavnosti; storitve poslovnega upravljanja, in sicer upravljanje digitalnih sredstev in intelektualne lastnine‘;

— razred 37: ‚Storitve remasteringa filmov, trakov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih naložljivih in spletnih, in sicer čiščenje filmov, trakov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih‘;

— razred 39: ‚Shranjevanje in prevoz kamer, filmov, videov, digitalnih nosilcev, obdelava podatkov in dodatki k temu; shranjevanje in skladiščenje filmskih, digitalnih in video nosilcev, promocijskega materiala v zvezi s kinematografskimi filmi, televizijskimi programi in oglasi, in sicer oblačil, plakatov, filmskih izrezkov, televizijskih programov in oglasov; elektronsko shranjevanje digitalnih in video slik, digitalnih filmskih in avdio posnetkov; shranjevanje filmov, televizijskih programov, oglasov, digitalnih filmov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih in spletnih; shranjevanje izvirnih video diskov, avdio trakov in CD ROM-ov z glasbo in slikami; upravljanje nosilcev, in sicer prenos, arhiviranje in prevoz digitalnih datotek s filmsko, video, avdio, slikovno in dokumentarno vsebino, za poprodukcijske dejavnosti; pakiranje blaga za prevoz; dostava proizvodov s tovornjakom; shranjevanje blaga in storitve skladiščenja; pakiranje proizvodov za druge, in sicer glasbenih proizvodov, videov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih; ter storitve pakiranja po naročilu za zvočne, video in podatkovne posnetke v skladu s specifikacijami in naročili drugih‘;

— razred 40: ‚Kopiranje in reprodukcija kinematografskih filmov, televizijskih programov, oglasov in video programov na filmski trak, video trak, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne; dokončevanje in kopiranje pozitivov in negativov igranih filmov na video trak, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne; izrezovanje negativov; najem tiskarskih strojev in aparatov za razvijanje in tiskanje v fotografski, kinematografski in televizijski dejavnosti; izboljšanje barv črno-belega filma; podnaslavljanje filmov in videov; storitve digitalnih izboljšav video posnetkov in digitalnega video odtisa, in sicer nudenje izboljšanja barv in pretvorba kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov v video film; kopiranje filmskih nosilcev in ostalih video nosilcev, in sicer sprememba formata filmov; in izdelava digitalnih diskov po naročilu; kopiranje video trakov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih, v vse profesionalne formate; video storitve, in sicer dokončevanje in kopiranje profesionalnih formatov video trakov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih; storitve razvijanja filmov; storitve prenosa filmov na video trakove, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne, zlasti prenos kinematografskih filmov, televizijskih filmov in oglasov na video trakove, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne; storitve konzerviranja in zaščite filmov in drugih video nosilcev, na primer, digitalno ohranjanje in obnova filmov; storitve tiskanja za zvočne, video in podatkovne posnetke; obdelava in tiskanje kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov; digitalna pretvorba kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov iz 2D v 3D; uporaba laboratorijev za obdelavo kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov; formatiranje in pretvorba digitalnih nosilcev in podatkov; digitalna pretvorba kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov na video trakove, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne in spletne; storitve digitalnega prenosa filma na trak, in sicer prenos filmov na DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne‘;

— razred 41: ‚Laboratorijske in poprodukcijske storitve za kinematografske in televizijske filme ter oglase, digitalni video in video trakove, in sicer skeniranje filmov z visoko ločljivostjo, digitalno časovno usklajevanje barv, lasersko filmsko snemanje digitalnih video posnetkov in slik z visoko ločljivostjo na film; storitve izdelave digitalnih in video izvirnikov za kinematografske in televizijske filme ter oglase; storitve digitalne slike; digitalna in elektronska manipulacija slik za

kinematografske in televizijske filme ter oglase; digitalno snemanje na filmske trakove; izdelava nosilcev video in avdio zapisov, in sicer izdelava videokaset in DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in drugih posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih, za druge; produkcija posebnih vizualnih, optičnih in digitalnih učinkov za druge za televizijo, kinematografske filme, oglase, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne, in sicer digitalni kino; storitve avdio snemanja in produkcije; storitve montaže filmov; elektronska produkcija kinematografskega in televizijskega filma ter oglasov iz posnetkov na video trakovih, DVD-jih, HD DVD-jih, optičnih diskov in posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih; produkcija posebnih vizualnih učinkov za video trakove, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne; produkcija in distribucija kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov; nudenje posnetkov govora za video trakove, plošče, DVD-je, HD DVD-je, optične diske in posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne; pomožne storitve v zvezi s produkcijo in distribucijo kinematografskih filmov; produkcija izvirnih video diskov, avdio trakov in CD-ROM-ov z glasbo in slikami; urejanje distribucije ali pošiljanja kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov; storitve distribucije filmov, trakov, DVD-jev, HD DVD-jev, optičnih diskov in posnetih nosilcev, digitalnih, naložljivih in spletnih; storitve sinhronizacije in urejanja filmov; video in zvočni posnetek za kinematografe, televizijo in oglase‘;

— razred 42: ‚Oblikovanje in razvoj računalniške programske opreme; raziskave in razvoj izdelkov; storitve gostovanja spletnih strani drugih; storitve oblikovanja spletnih strani za druge; storitve digitalnih vodnih žigov; storitve grafičnega oblikovanja za oglase v razvedrilnem tisku; oblikovanje DVD-menija za druge; oblikovanje embalaže za glasbo, video posnetke, DVD-je in digitalne nosilce za druge; nadzor kakovosti kopiranja, reprodukcije in distribucije digitalnega filma in video posnetkov za druge; storitve izdelave vsebine, in sicer oblikovanje in razvoj interaktivne programske opreme in drugih multimedijskih vsebin; oblikovanje in razvoj multimedijskih produktov, in sicer oblikovanje DVD-menija za druge; obnova digitalnih datotek s kinematografsko, video, avdio, slikovno in dokumentarno vsebino, za poprodukcijske dejavnosti; pretvorba podatkov ali dokumentov iz fizične v elektronsko obliko; storitve oblikovanja za DVD-je, HD DVD-je, optične diske in druge posnete nosilce, digitalne, naložljive in spletne; digitalna kompresija podatkov; digitalna kompresija avdio in video podatkov; digitalna kompresija filmskih in video podatkov; storitve kompresije podatkov na nosilcih in digitalnih podatkov‘;

— razred 45: ‚Svetovalne storitve v zvezi z zaščito izdelkov v filmski, televizijski in oglaševalski dejavnosti, in sicer preverjanje pristnosti izdelkov, odkrivanje piratstva izdelkov ter snemanje in odkrivanje digitalnih podatkov; varno tiskanje, in sicer kodiranje digitalnih nosilcev in podatkov za odkrivanje virov nedovoljenih kopij in storitve kodiranja in transkodiranja digitalnih nosilcev in podatkov; kodiranje kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov za odkrivanje virov nedovoljenih kopij; storitve zaščite posnetih vsebin; upravljanje pravic proti piratstvu, in sicer storitve zaščite izdelkov v kinematografski, televizijski in oglaševalski dejavnosti in dejavnosti domačega razvedrila; tehnologija in storitve v zvezi z zaščito, in sicer storitve odkrivanja in sledenja, ki se uporabljajo za zavarovanje, odkrivanje in sledenje kodiranega filma pred goljufijo, piratstvom in ponarejanjem; storitve zaščite elektronske vsebine; raziskave in razvoj v zvezi z nezakonitim nalaganjem in shranjevanjem nedovoljenih digitalnih datotek kinematografskih in televizijskih filmov ter oglasov‘.

[…]

5 Preizkuševalec je z odločbo z dne 13. junija 2013 zavrnil zahtevo za vse proizvode in storitve iz točke 3 zgoraj v skladu s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009, ker prijavljena znamka prvič, nima razlikovalnega učinka in drugič, potrošnike informira o kakovosti spornih proizvodov in storitev.

6 3. julija 2013 je [družba Deluxe] pri [EUIPO] zoper odločbo preizkuševalca vložila pritožbo na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009.

7 S [sporno odločbo] je drugi odbor za pritožbe [EUIPO] [v nadaljevanju: odbor za pritožbe] potrdil odločbo preizkuševalca. Med drugim je menil, da v tistem delu Evropske unije, kjer razumejo angleški jezik, ni mogoče zgolj na podlagi besednega elementa ‚deluxe' razlikovati med proizvodi in storitvami [pritožnice] ter proizvodi in storitvami njenih konkurentov, saj gre za obliko običajne promocijske oznake in pomeni zgolj, da gre za „zagotavljanje vrhunske kakovosti". Dodal je še, da izraz ‚deluxe' spada v kategorijo izrazov, ki jih je treba izključiti iz monopola znamke, in da zadevni figurativni element ne zadošča za to, da bi prijavljena znamka zaradi njega pridobila razlikovalni učinek. Iz enakih razlogov je odbor za pritožbe potrdil odločbo preizkuševalca tudi v zvezi s tem, da prijavljena znamka seznanja potrošnike o kakovosti spornih proizvodov in storitev. Menil je tudi, da navedena znamka ni pridobila razlikovalnega učinka z uporabo v Uniji."

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

5 Družba Deluxe je s tožbo, ki jo je 10. aprila 2014 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razveljavitev sporne odločbe.

6 Družba Deluxe je v utemeljitev tožbe navedla pet tožbenih razlogov, ki se vsi nanašajo na kršitev obveznosti obrazložitve, člena 7(1)(c) in (b) ter člena 7(3) Uredbe št. 207/2009 ter načela varstva legitimnih pričakovanj, pridobljenih pravic in zakonitosti aktov Skupnosti.

7 Družba Deluxe je trdila, da odbor za pritožbe ni obrazložil zavrnitve registracije zadevne znamke glede vsakega od zadevnih proizvodov in storitev. Med drugim je trdila, da ta odbor sploh ni upošteval lastnosti vsakega od teh proizvodov in storitev, čeprav je šlo za bistven element pri določitvi fantazijske, sugestivne ali namigujoče značilnosti izraza „deluxe".

8 EUIPO je trdil, da iz izraza „brez izjeme" iz sporne odločbe izhaja, da je odbor za pritožbe posamično presojal zadevne proizvode in storitve ter da je lahko sprejel splošno obrazložitev, saj so vsi ti proizvodi in storitve iz avdiovizualnega sektorja.

9 Splošno sodišče je tožbi družbe Deluxe ugodilo.

10 Splošno sodišče je po tem, ko je v točkah od 15 do 18 izpodbijane sodbe opozorilo na sodno prakso Sodišča, v točkah od 20 do 22 navedene sodbe navedlo, da se v tem primeru glede na opis več kot 90 proizvodov in storitev iz osmih različnih razredov in z različnih področij ti med seboj tako razlikujejo glede na svojo naravo, značilnosti, namen in način trženja, da jih ni mogoče šteti za homogeno kategorijo, za katero bi odbor za pritožbe lahko sprejel splošno obrazložitev. Odbor za pritožbe pa ni navedel, da so zadevni proizvodi in storitve med seboj dovolj neposredno in konkretno povezani, da tvorijo homogeno kategorijo (v nadaljevanju: zahtevana povezava).

11 Kot je namreč Splošno sodišče navedlo v točki 23 izpodbijane sodbe, se odbor za pritožbe na splošno sklicuje na „proizvode in storitve", na „vse proizvode in storitve" in na „zadevne proizvode in storitve", ne sklicuje pa se izrecno na noben proizvod in storitev iz zadevnih razredov niti na kategorije ali skupine teh proizvodov. Zato je Splošno sodišče v točki 24 izpodbijane sodbe ugotovilo, da odbor za pritožbe s tem, da ni preučil razlikovalnega učinka prijavljene znamke za vsakega od zadevnih proizvodov in storitev, ni izvedel konkretne presoje, ki jo zahteva člen 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, glede proizvodov in storitev iz zadevnih razredov in v zvezi s tem ni pravno zadostno obrazložil sporne odločbe.

12 Splošno sodišče je v okviru preučitve trditev EUIPO v točki 26 izpodbijane sodbe ugotovilo, da iz izraza „brez izjeme" niti posredno ne izhaja, da je odbor za pritožbe izvedel presojo razlikovalnega učinka prijavljene znamke glede na vse zadevne proizvode in storitve. Kot je navedlo Splošno sodišče, je odbor za pritožbe v sporni odločbi namreč navedel le, da je vse proizvode brez izjeme mogoče oglaševati kot proizvode vrhunske kakovosti in da je vse storitve brez izjeme mogoče oglaševati kot

storitve vrhunske kakovosti. Ni navedel, da med proizvodi in storitvami iz zadevnih razredov obstaja zahtevana povezava, in zato ni navedel nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče utemeljiti uporabo splošne obrazložitve.

13 Glede trditve EUIPO, da so bili zadevni proizvodi in storitve neposredno povezani z avdiovizualnim sektorjem, je Splošno sodišče v točki 27 izpodbijane sodbe navedlo, da te ugotovitve ni v sporni odločbi. Poleg tega je Splošno sodišče zanikalo obstoj zahtevane povezave med nekaterimi proizvodi in storitvami, kot so kinematografski filmi, storitve dostave proizvodov s tovornjakom, storitve skladiščenja blaga, storitve raziskav in razvoja proizvodov ter storitve nastanitve in izdelave spletnih strani za račun tretjih oseb. Ugotovilo je, da obstoj take povezave nikakor ne izhaja iz besedila sporne odločbe. Splošno sodišče je nazadnje menilo, da okoliščina – če bi bila izkazana – da je izraz „deluxe“ poveličevalno in promocijsko sporočilo, ki se lahko uporablja za vse zadevne proizvode in storitve, v zvezi s tem ni upoštevna.

14 Zato je Splošno sodišče sporno odločbo razveljavilo.

Predlogi strank

15 EUIPO s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano sodbo razveljavi;

— družbi Deluxe naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožba

16 EUIPO v pritožbi navaja le en pritožbeni razlog glede kršitve člena 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 7(1)(b) in (2) te uredbe. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela.

Trditve strank

17 EUIPO v prvem delu edinega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita napačno uporabo prava, ker je omejilo možnost, da se odločbe obrazložijo na splošno le, kadar proizvodi in storitve tvorijo homogene kategorije. EUIPO meni, da Splošno sodišče ne sme izključiti možnosti, da sprejme splošno obrazložitev za različne proizvode in storitve, če je dojemanje znaka glede vsakega od njih enotno in se zato zanje lahko uporabi nespremenljiva obrazložitev.

18 Tako EUIPO meni, da zadostuje, da imajo proizvodi in storitve, ki so opredeljeni v prijavi za registracijo, skupno značilnost, zaradi katere je zanje mogoča splošna obrazložitev. Ta skupna značilnost naj bi bila, da se za vsakega od zadevnih proizvodov in storitev namig na višjo kakovost razume zgolj kot prodajni slogan. V tem primeru naj bi znak „deluxe“ za vse te proizvode in storitve na enak način prenašal poveličevalno in promocijsko sporočilo, ki javnosti ne omogoča identificirati izvora teh proizvodov in storitev. EUIPO v utemeljitev svoje obrazložitve navaja obrazložitev Sodišča v sklepu z dne 11. decembra 2014, FTI Touristik/UUNT (C-253/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2445), s katerim naj bi Sodišče priznalo obstoj zadostne neposredne in konkretne povezave med zadevnimi proizvodi in storitvami glede na skupno značilnost, ki naj bi bila v tem, da so se lahko za vse proizvode in storitve določili popusti ali posebne ugodnosti.

19 Zato EUIPO meni, da je ugotovitev iz točke 24 izpodbijane sodbe, da odbor za pritožbe ni izvedel zahtevane konkretne presoje, ker ni ugotovil homogenosti med vsemi proizvodi in storitvami, napačna.

20 Prav tako EUIPO trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 27 izpodbijane sodbe kot neupoštevno zavrnilo ugotovitev odbora za pritožbe, da je izraz „deluxe“ poveličevalen in promocijski izraz, ki se lahko uporabi za vse zadevne proizvode in storitve, napačno uporabilo pravo.

21 Družba Deluxe odgovarja, da se je EUIPO zelo zanašal na zadevo BigXtra, v kateri je bil izdan sklep z dne 11. decembra 2014, FTI Touristik/UUNT (C-253/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2445), s katerim je bila registracija znamke BigXtra zavrnjena, ker je bil izraz nedvomno poveličevalen. Družba Deluxe meni, da ta zadeva ni upoštevna, ker se od tega primera razlikuje. Izraz „deluxe“ naj bi bil namreč opisen ali poveličevalen le za same proizvode, in ne za način njihove prodaje, saj naj ne bi obstajala oblika „deluxe“ za prodajo proizvoda, in to še toliko manj, če se je upoštevala upoštevna javnost.

22 EUIPO v drugem delu edinega pritožbenega razloga trdi, da se pri razlagi zahteve po zadostni homogenosti, ki jo je Splošno sodišče podalo v točkah od 20 do 22 in 26 izpodbijane sodbe ter ki odboru za pritožbe omogoča, da za zavrnitev registracije zadevne znamke sprejme splošno obrazložitev, ne upošteva sodna praksa, zlasti sklep z dne 18. marca 2010, CFCMCEE/UUNT (C-282/09 P, EU:C:2010:153). Splošno sodišče naj bi namreč s tem, da je vzpostavilo povezavo med „homogeno kategorijo“ ter opisom proizvodov in storitev, napačno razlagalo pojma „kategorija“ ali „skupina“ proizvodov ali storitev „zadostne homogenosti“ v smislu te sodne prakse in posledično pojem „dovolj neposredna in konkretna povezava“, ki mora obstajati med proizvodi in storitvami.

23 EUIPO meni, da bi bilo treba zahtevo po zadostni homogenosti razumeti v širšem smislu, tako da bi zadostovalo, da imajo vsi proizvodi in storitve skupno lastnost, ki bi lahko obstajala tudi med proizvodi in storitvami iz različnih sektorjev.

24 EUIPO trdi, da je v tem primeru v sporni odločbi jasno navedeno, da je skupna lastnost zadevnih proizvodov in storitev to, da se vsi proizvodi brez izjeme lahko oglašujejo kot proizvodi vrhunske kakovosti in da se vse storitve brez izjeme lahko oglašujejo kot storitve vrhunske kakovosti.

25 Družba Deluxe naspotuje trditvi EUIPO, da so zadevni proizvodi in storitve dovolj homogeni in jih je zato mogoče obravnavati kot enotno celoto.

Presoja Sodišča

26 Ker EUIPO presojam Splošnega sodišča, navedenim v točkah od 10 do 13 te sodbe, nasprotuje in ker se oba dela edinega pritožbenega razloga nanašata na kršitev členov 7(1)(b) in 75 Uredbe št. 207/2009, ju je treba preučiti skupaj.

27 Uvodoma iz ustaljene sodne prakse izhaja, da ne zadostuje, da pristojni organ le minimalno preuči zahtevo za registracijo, ampak jo mora preučiti strogo in popolnoma, da se prepreči neprimerna registracija znamk (sodba z dne 6. maja 2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, točka 59).

28 Ker se registracija znamke vedno zahteva za proizvode in storitve, ki so navedeni v prijavi za registracijo, je treba vprašanje, ali za znamko velja eden izmed absolutnih razlogov za zavrnitev registracije, preučiti konkretno glede na te proizvode ali storitve (sodba z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, točka 31).

29 Opozoriti je treba, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, prvič, da se mora preučitev absolutnih razlogov za zavrnitev nanašati na vsakega od proizvodov ali storitev, za katere se zahteva registracija znamke, in drugič, da mora biti odločba, s katero pristojni organ zavrne registracijo znamke, načeloma obrazložena za vsakega od teh proizvodov in storitev (sodba z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, točka 34, in sklep z dne 18. marca 2010, CFCMCEE/UUNT, C-282/09 P, EU:C:2010:153, točka 37).

30 Vendar je Sodišče glede te zadnje zahteve pojasnilo, da lahko pristojni organ sprejme le splošno obrazložitev za vse zadevne proizvode in storitve, če se za kategorijo ali skupino proizvodov ali storitev uveljavlja enak razlog za zavrnitev (sodbi z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, točka 37, in z dne 17. oktobra 2013, Isdin/Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, točka 26).

31 Sodišče je nato navedlo, da taka možnost velja le za proizvode in storitve, med katerimi obstaja dovolj neposredna in konkretna povezava, da lahko tvorijo dovolj homogeno kategorijo ali skupino proizvodov ali storitev (sodba z dne 17. oktobra 2013, Isdin/Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, točka 27).

32 Pri presoji, ali so proizvodi in storitve, na katere se nanaša prijava za registracijo znamke Unije, med seboj dovolj neposredno in konkretno povezani ter jih je mogoče porazdeliti v dovolj homogene kategorije in skupine v smislu v prejšnji točki navedene sodne prakse, je treba upoštevati namen tega izvajanja, ki omogoča in olajša konkretno presojo vprašanja, ali za znamko, na katero se nanaša prijava za registracijo, velja eden od absolutnih razlogov za zavrnitev v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 28 te sodbe.

33 Tudi porazdelitev zadevnih proizvodov in storitev v eno ali več skupin ali kategorij je treba izvesti med drugim na podlagi njihovih skupnih značilnosti, ki so upoštevne pri ugotavljanju, ali se zadevni znamki, za katero je bila zahtevana registracija za te proizvode in storitve, zavrne registracija zaradi določenega absolutnega razloga. Iz tega izhaja, da je treba izvesti konkretno presojo za preučitev vsake zahteve za registracijo, in če je to potrebno, za vsakega od različnih absolutnih razlogov za registracijo, ki se lahko uporabijo.

34 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da ni mogoče *a priori* izključiti, da imajo vsi proizvodi in storitve, na katere se nanaša zahteva za registracijo, lastnost, ki je upoštevna pri analizi absolutnega razloga za zavrnitev, in jih je mogoče za preučitev zadevne zahteve za registracijo glede na ta absolutni razlog za zavrnitev umestiti v eno samo kategorijo ali dovolj homogeno skupino v smislu sodne prakse, navedene v točki 31 te sodbe.

35 V tem primeru iz točke 26 izpodbijane sodbe izhaja, da je glede vseh proizvodov in storitev, na katere se nanaša zadevna prijava za registracijo, odbor za pritožbe navedel, da se vsi proizvodi brez izjeme lahko oglašujejo kot proizvodi vrhunske kakovosti in da se vse storitve brez izjeme lahko oglašujejo kot storitve vrhunske kakovosti. Iz tega izhaja, da je odbor za pritožbe v bistvu ocenil, da so imeli vsi proizvodi in vse storitve, na katere se nanaša prijava za registracijo, o kateri je moral odločiti, lastnost, ki je bila upoštevna za preučitev absolutnega razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, in sicer dejstvo, da so bili vsi oglaševani, kot da so vrhunske kakovosti, ter da zato vsi spadajo v eno samo kategorijo in dovolj homogeno skupino za preučitev tega absolutnega razloga za zavrnitev. Odbor za pritožbe je menil, da je upoštevnost te skupne lastnosti zadevnih proizvodov in storitev za preučitev, ki jo mora izvesti odbor za pritožbo, izkazana z ugotovitvijo v sporni odločbi, v skladu s katero je prijavljena znamka pomenila „zagotavljanje vrhunske kakovosti“.

36 To, da odbor za pritožbe ni izrecno navedel – kar je navedeno v točki 22 izpodbijane sodbe – da so bili zadevni proizvodi in storitve tako dovolj neposredno in konkretno medsebojno povezani, da bi tvorili homogeno kategorijo, ne more privesti do drugačnega zaključka, saj je ta navedba posredno izhajala iz ugotovitve tega odbora, navedene v točki 26 izpodbijane sodbe.

37 Splošno sodišče je moralo za nadzor spoštovanja obveznosti odbora za pritožbe, da izvede konkretno presojo, ki jo določa člen 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, in da pravno zadostno obrazloži svojo odločbo, v okviru presoje dejstev preučiti utemeljenost ugotovitev odbora za pritožbe, navedenih v točki 35 te sodbe.

38 Med drugim je moralo Splošno sodišče na eni strani preveriti, ali je upoštevna javnost prijavljeno znamko, ki je sestavljena iz enega besednega in enega figurativnega elementa, dejansko lahko neposredno in takoj, bolj kot označbo trgovskega izvora proizvodov ali storitev, ki jih ta znamka določa, dojemala kot zagotavljanje vrhunske kakovosti ali kot poveličevalno sporočilo.

39 Na drugi strani je moralo Splošno sodišče v okviru preučitve besednega elementa prijavljene znamke preveriti, ali je izraz „deluxe“ dejansko pomenil „vrhunsko kakovost“, kot trdi odbor za pritožbe, glede na to, da ta besedni element neposredno napotuje na pojem „luxe“ (luksuz). Če bi imel izraz „deluxe“ drugačen pomen kot „vrhunska kakovost“, kot meni generalni pravobranilec v točkah 54 in 55 sklepnih predlogov, bi moralo torej Splošno sodišče preučiti, ali so glede na ta pomen proizvodi in storitve, ki jih označuje zadevna znamka, predstavljali homogeno skupino, ki bi upravičevala uporabo splošne obrazložitve.

40 Splošno sodišče pa je na splošno izključilo možnost, da se ugotovi homogenost zadevnih proizvodov in storitev, ter v zvezi s tem ni upoštevalo posebnosti prijavljene znamke in med drugim tega, kako jo upoštevna javnost dojema.

41 Kot izhaja iz točke 21 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče namreč le ugotovilo, da se proizvodi in storitve, na katere se nanaša sporna prijava za registracijo, med seboj toliko razlikujejo glede narave, lastnosti, namena in načina trženja, da jih ni mogoče obravnavati kot homogeno kategorijo, ki bi omogočila, da bi odbor za pritožbe glede njih sprejel splošno obrazložitev. Splošno sodišče torej ni upoštevalo možnosti, da so zadevni proizvodi in storitve kljub razlikam med njimi lahko imeli skupno lastnost, ki je upoštevna za preučitev, ki jo je moral izvesti odbor za pritožbe, kar bi v skladu z ugotovitvami, navedenimi v točkah 33 in 34 te sodbe, lahko upravičilo, da spadajo v isto homogeno skupino in da odbor za pritožbe zanje uporabi splošno obrazložitev.

42 Iz enakih razlogov je tudi trditev Splošnega sodišča iz točke 27 izpodbijane sodbe, v skladu s katero „okoliščina […], da je izraz ‚deluxe‘ poveličevalni in promocijski izraz, ki se lahko uporablja za vse zadevne proizvode in storitve, nima vpliva“, napačna.

43 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo glede razlage členov 7(1)(b) in 75 Uredbe št. 207/2009, in zato je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

44 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve odločbe Splošnega sodišča samo dokončno odloči o sporu, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. V tej zadevi je treba ugotoviti, da stanje postopka še ne dovoljuje dokončne odločitve.

45 Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču, odločitev o stroških pa pridržati.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. junija 2015, Deluxe Laboratories/UUNT (deluxe) (T-222/14, neobjavljena, EU:T:2015:364), se razveljavi.**

2. **Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.**

3. **Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi